U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka
a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2010, č. j. 6 Ca 232/2007 - 60,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) včas podal kasační stížnost proti shora uvedenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o jeho kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2010, č. j. 6 Ca 232/2007 - 34. Tímto rozsudkem soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 28. 6. 2007, č. j. 570/170/07-Do, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Správy chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty ze dne 6. 12. 2006, zn. 279/BK/SR/06/Ha/roz, kterým byl vysloven nesouhlas s umístěním stavby „Chaty Sudoměřice-Mlýnky“.

Stěžovatel tvrdí, že napadené usnesení je zmatečné, protože za účastníka řízení je v něm označen někdo, kdo jím ve skutečnosti není, a naopak se stěžovatelem coby účastníkem řízení není jednáno. Tento závěr vyvozuje stěžovatel z toho, že žalobcem a následně stěžovatelem byl v dané věci on, tedy J. B., bytem B.138. Napadené usnesení je ovšem vydáno vůči M. B., bytem B. 138, aniž by bylo uvedeno datum narození. Napadené usnesení je tudíž přiřazeno ke stěžovatelově právní věci jen na základě shody spisových značek soudu a obdobných označení, ovšem v osobě stěžovatele je uvedena zjevně jiná osoba. Takovou chybnou identifikaci žalobce přitom nelze označit za písařskou chybu či překlep, protože takové záhlaví usnesení má diametrálně odlišnou vypovídací schopnost.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že v napadeném usnesení městského soudu je jako žalobce opravdu uveden „M. B., bytem B. č.p. 138“. Opravným usnesením městského soudu ze dne 30. 11. 2010, č. j. 6 Ca 232/2007 - 70, bylo ovšem toto usnesení ze dne 11. 10. 2010 změněno tak, že jméno žalobce správně zní: „J. B.“.

Nyní posuzovanou kasační stížnost je nutno označit za nepřípustnou, a to z důvodu obsaženého v § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížnost totiž směřuje proti usnesení o zastavení řízení. Tomu v zásadě nic nebrání, protože kasační stížnost proti usnesení o zastavení soudního řízení pro nezaplacení soudního poplatku je obecně přípustná, jak bylo konstatováno již v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2005, sp. zn. Na 225/2005 (publ. pod č. 765/2006 Sb. NSS). Takovou kasační stížnost lze ovšem podat jedině v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel sice označuje napadené usnesení v prvé řadě za zmatečné, to ovšem jeho kasační stížnost nepodřazuje ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť jak bylo uvedeno například v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, sp. zn. 3 Azs 33/2004 (publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS), je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby nebo zastavení řízení, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Kasační stížnost podaná v souladu s tímto ustanovením ovšem musí být skutečně opřena o důvody spočívající v tom, že řízení nemělo být zastaveno, aby vůbec mohla naplnit podmínky tohoto ustanovení. Nyní posuzovaná kasační stížnost však nic takového netvrdí a brojí pouze proti tomu, že stěžovatel byl v hlavičce napadeného usnesení chybně označen, neboť k jeho správnému příjmení a bydlišti bylo připojeno chybné křestní jméno. Takový důvod však pod vymezení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nespadá, a pouze takto odůvodněnou kasační stížnost je namístě odmítnout, protože se ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. opírá *„jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103.“*

Takový závěr vychází z předchozí judikatury tohoto soudu dopadající na obdobný případ. Tak ve svém usnesení ze dne 15. 9. 2009, sp. zn. 6 Ads 113/2009 (publ. na www.nssoud.cz), zdejší soud uvedl: *„V případě, že kasační stížností není napadena vlastní otázka zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, zejména pak pokud není v kasační stížnosti uvedeno, v čem má spočívat nezákonnost tohoto rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., nelze tvrzené stížnostní důvody podřadit pod přípustný důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Pokud uváděnými důvody není napadána zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení a pokud se tak podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody, než které předpokládá zákon, soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 4 s. ř. s. odmítne.“*

Obiter dictum lze doplnit, že jiná situace by samozřejmě nastala, pokud by nešlo jen o překlep a napadené usnesení by bylo opravdu adresováno jiné osobě nebo pokud by městský soud daný překlep zjistil, a přesto by jej odmítl opravit formou opravného

usnesení. O prvý případ se však zjevně nejedná, neboť v napadeném usnesení bylo správně uvedeno stěžovatelovo příjmení a bydliště a správně označena předchozí rozhodnutí, která napadal, takže bylo nepochybné, že právě on je oním stěžovatelem, jehož se napadené usnesení týká. Městský soud pochybil pouze v uvedení jeho křestního jména, což ovšem sám napravil opravným usnesením ze dne 30. 11. 2010, takže ani druhý důvod možného odlišení nyní posuzovaného případu od právního názoru vysloveného ve výše citovaném usnesení zdejšího soudu není dán.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se kasační stížnost svým obsahem neopírala o důvod obsažený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který jediný je u kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení přípustný.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu